

AVFALL OCH VÄCKELSE

Ur ett övergripande perspektiv kan vi i kyrkohistorien urskilja ett mönster av gradvis avfall från den ursprungliga kristna tron. Detta avfall har formats genom olika kulturella och ideologiska influenser. Utvecklingen kan beskrivas som en "trestegsprocess," där varje steg representerar en djupare anpassning till världens ideologier och en avvikelse från det kollektiva och traditionella synsätt som präglade den tidiga kyrkan. Bibelns hierarki kan beskrivas på följande sätt:

1. Gud

- **Guds suveränitet:** I kristendomen är Gud den högsta auktoriteten och skaparen av allt. Verser som 1 Mosebok 1:1 betonar Guds primära roll i skapelsen och i allt som finns.
 - I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.
- **Första budet:** I Matteus 22:37-38 säger Jesus att det största budet är att älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, hela din själ och hela ditt förstånd. Detta placerar Gud i centrum för livet och tron.
 - Han svarade honom: "Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det största och första budet.

2. Den kristna gemenskapen

- **Betydelsen av gemenskap:** I Bibeln betonas vikten av att leva i gemenskap med andra troende. I Apostlagärningarna 2:42-47 beskrivs den tidiga kyrkan som en gemenskap som delade allt och tog hand om varandra.
 - De höll troget fast vid apostlarnas undervisning och gemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna. Alla människor bävade, och många under och tecken gjordes genom apostlarna. Alla de troende var tillsammans och hade allting gemensamt. De sålde allt vad de ägde och hade, och delade ut till alla, efter vad var och en behövde. Varje dag var de troget och enigt tillsammans i templet och i hemmen bröt de bröd och delade måltid med varandra i jublande innerlig glädje. De prisade Gud och var omtyckta av allt folket. Och Herren ökade varje dag antalet som blev frälsta.
- **Kyrkans roll:** Kollektivet, eller församlingen, ses som Kristi kropp där varje medlem har en unik och viktig roll att spela. 1 Korinthierbrevet 12:13-27 framhäver vikten av att vara en del av något större än sig själv.
 - För kroppen är inte en kropp utan många. Om foten säger: 'Eftersom jag inte är hand, tillhör jag inte kroppen', så hör den likafullt till kroppen. Och om örat säger: 'Eftersom jag inte är öga, tillhör jag inte kroppen', så hör det likafullt till kroppen. Om hela kroppen vore öga, vart skulle då hörseln vara? Om hela kroppen vore hörsel, vart skulle då lukten vara? Men nu har Gud ställt varje lem i kroppen, som han vill. Om alla vore en enda lem, vart skulle då kroppen vara? Men nu är det många lemmar, men en kropp. Och ögat kan inte säga till handen: 'Jag har inte behov av dig', eller igen huvudet till fötterna: 'Jag har inte behov av er.' Tvärtom, de lemmar som verkar svagare är nödvändiga. Och de lemmar som vi anser vara mindre värda, dem omger vi med större ära, och de som vi skäms för, dem omger vi med större anständighet, medan våra anständiga lemmar inte har något behov av det. Men Gud har förenat kroppen och gett den större ära åt den som har brist på ära, för att det inte ska bli splittring i kroppen, utan lemmarna ska ha samma omsorg om varandra. Om en lem lider, så lider alla lemmar med den, och om en lem blir hedrad, så gläder sig alla lemmar med den. Ni är Kristi kropp och var för sig lemmar i den."

3. Individens

- **Individens värde:** Även om Gud och gemenskapen kommer först, erkänns individens värde i Bibeln. Varje person är skapad i Guds avbild enligt 1 Mosebok 1:26-27 och har ett unikt syfte och kallelse.
 - Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De ska råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapen och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden." Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Till man och kvinna skapade han dem.
- **Kallelse och ansvar:** Individens ansvar är att leva i enlighet med Guds vilja och bidra till gemenskapens bästa. I Efesierbrevet 2:10 står det att vi är skapade för att göra goda gärningar, vilket visar på individens roll i Guds plan.
 - Vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi ska vandra i dem.

Genom kyrkohistorien har vi sett en gradvis förändring mot en omvänd ordning, där individen allt oftare sätts i centrum på bekostnad av gemenskapen och Guds suveränitet. Denna utveckling har skett i allt snabbare takt, påverkad av världsliga ideologier. Det finns en oro att detta kan kopplas till de profetior i Bibeln som varnar för en tid av avfall och splittring, där många i de sista tiderna kommer att överge den sanna läran.

- **Judas 1:18-19** Ni har ju fått höra att det skulle komma bespottare i de sista tiderna, som lever enligt sina oheliga begär. Det är sådana som skapar splittringar; de är köttsliga och har inte Anden.

Den ortodoxa kyrkan representerar det första steget i denna process. I mångt och mycket har denna kyrka bevarat ett kollektivt synsätt, där tron uttrycks gemensamt snarare än anpassas till individens rättigheter i enlighet med dagens ideologiska strömningar. Den ortodoxa traditionen betonar vikten av gemenskap och kollektiv tillbedjan och undervisningen förmedlas av biskopar och präster som står i apostolisk succession.

- **Apostlagärningarna 2:42** De höll troget fast vid apostlarnas undervisning och vid gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna.

Detta framhäver att tron inte enbart är en privat angelägenhet, utan en del av ett större, heligt sammanhang där troende stödjer och växer tillsammans.

- **Romarbrevet 12:5** Så är vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi varandras lemmar.

Även om den tidiga kyrkans strävanden att bevara Kristi budskap redan initialt påverkades av grekisk och romersk filosofi, och senare även av olika kulturer, har den ortodoxa kyrkan upprätthållit en djup teologisk tradition som betonar mystik och sakrament.

- **2 Johannesbrevet 1:9** Var och en som går förbi och inte förblir i Kristi lära, han har inte Gud. Den som förblir i läran, han har både Fadern och Sonen.

Denna tradition har skyddat kyrkan från att helt anpassa sig till världsliga ideologier, vilket har resulterat i en mer stabil och kontinuerlig teologisk grund.

Det är värt att notera att den ortodoxa kyrkan har stått inför utmaningar relaterade till sin relation med nationella och politiska intressen. Genom historien har kyrkan ibland allierat sig med världsliga makter, vilket har lett till en viss grad av kompromiss mellan religiösa och sekulära värderingar.

- **Kolossierbrevet 3:2** Fäst ert sinne på det som är där ovan, inte på det som är på jorden.

Trots dessa påverkningar fortsätter den ortodoxa kyrkan att sträva efter att upprätthålla sin identitet genom en stark betoning på tradition och teologi.

Katolska kyrkan kan ses som det andra steget i avfallet från den ursprungliga kristna läran. Kyrkan skildes från den ortodoxa kyrkan år 1054 och utvecklade under medeltiden och renässansen en komplex och ofta problematisk relation till politik och makt, vilket fick stora konsekvenser. Som den dominerande religiösa institutionen i Europa under flera århundraden spelade den katolska kyrkan en central roll i det politiska och sociala livet.

Påvens makt var så stor att han ofta överskred gränserna för många världsliga härskare, vilket ledde till att världsliga svagheter och idéer smög sig in i kyrkans verksamhet. Detta inkluderade maktmissbruk, korrupktion, inkvitionen, avlatshandel och andra oetiska praktiker, som tillsammans skadade kyrkans integritet och bidrog till en växande misstro bland folket.

- **Matteus 23:27-28** Ve er, skriftlärdar och farisärer, ni hycklare! Ni är som vitkalkade gravar som ser utåt vackra, men invändigt är de fulla av döda ben och all orenhet. Så är också ni: utåt verkar ni rättfärdiga inför människorna, men invändigt är ni fulla av hyckleri och laglöshet.

Många ledare och institutioner kände sig frestade att anpassa sig till tidens kulturella och politiska krav, vilket ibland ledde till att kyrkan prioriterade världsliga intressen framför sin andliga kallelse. Samtidigt integrerade den katolska kyrkan kulturella och filosofiska influenser från sin omgivning, vilket ytterligare formade dess teologi och praxis.

- **Kolossierbrevet 2:8** Se till att ingen rövar bort er med sin tomma och bedrägliga filosofi, byggd på mänskliga traditioner och världens stadgar och inte på Kristus.

Dessa anpassningar, även om de ibland erbjöd en rikare och mer varierad religiös upplevelse, resulterade också i en fragmentering av den ursprungliga kristna läran och en försvagning av kyrkans moraliska auktoritet.

Protestantismen, som representerar det tredje steget i avfallet, kännetecknas av en stark betoning på Skriften som den enda källan till gudomlig uppenbarelse och vikten av en personlig relation till Gud. Reformatorer som Luther, Calvin och Zwingli, bröt med flera katolska traditioner som avvek från biblisk lära och praxis. Genom reformationen introducerades nya doktriner som uppmuntrade individens frihet och ansvar i sin tro. Luthers skarpa kritik av avvikande läror och hans betoning på att frälsning endast kan uppnås genom tro flyttade fokus från kyrkliga ritualer till en direkt och personlig relation mellan individen och Gud.

- **1 Johannes 4:1** Mina älskade, tro inte varje ande, utan pröva andarna om de är av Gud; ty många falska profeter har gått ut i världen.

De humanistiska strömningarna från renässansen sådde fröet till en framväxande individualism, som på allvar blomstrade under upplysningstiden i slutet av 1700-talet. Detta ledde till framväxten av protestantiska frikyrkor, där olika tolkningar av Skriften resulterade i en mångfald av samfund och riktningar baserade på enskilda individers gudsupplevelser.

- **Matteus 24:24** Ty falska kristusar och falska profeter skall uppstå och de skall göra stora tecken och under, för att om möjligt förloda också de utvalda.

Med upplysningstiden kom även nya krav på att tro skulle kunna motiveras genom rationella bevis, snarare än enbart genom tradition och uppenbarelse. Denna strävan efter en rationell förståelse av tro medförde en djupgående omvälvning av religiösa normer och praxis i många kristna sammanhang.

- **Romarbrevet 16:17-18** Jag uppmanar er, mina bröder, att se upp för dem som orsakar splittringar och hinder emot den lära som ni har lärt er. Vänd er bort från dem. Ty sådana tjänar inte vår Herre Kristus, utan sitt eget kött, och med smicker och vackra ord bedrar de hjärtan på de oskyldiga.

Den snabba sekulariseringen av västerländska samhällen har fått många kyrkor att ställas inför utmaningen att ompröva sina doktriner för att passa in i en modern kontext, vilket ofta har lett till en urvattning av den kristna läran. Unika teologiska ståndpunkter har tonats ner till förmån för mer inkluderande och relativistiska hållningar, vilket i sin tur har resulterat i en brottning med identiteten hos många samfund.

- **1 Johannesbrevet 2:15-17** Älska inte världen och inte de saker som finns i världen. Om någon älskar världen, finns det inte Guds kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets lust, ögats lust och högmod över livet, kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen förgår och dess lust, men den som gör Guds vilja förblir för evigt.

Efter den industriella revolutionen har den kapitalistiska ideologin också gjort sitt intrång i den moderna västkyrkan och satt sin prägel på den, särskilt inom den amerikanska kristenheten. Många kyrkor i tredje världen och länder som traditionellt inte varit kristna hämtar idag inspiration från den moderna västkyrkan.

- **1 Timoteusbrevet 6:9-10** Men de som vill bli rika faller i frestelse och snara och i många oförnuftiga och skadliga begär som störtar människor i fördärv och undergång. Ty penningkärleken är en rot till allt ont; några har i sin strävan efter den blivit förda vilse och har genomborrat sig själva med många plågor.

Pluralismen inom kristenheten har visserligen medfört en rik och varierad teologisk diskussion, men har samtidigt bidragit till splittringar som ibland försvårar det kollektiva uttrycket av tron och den enhet som Jesus bad om för sin framtida kyrka.

- **Johannes 17:20-23** Men jag ber inte bara för dessa, utan också för dem som kommer att tro på mig genom deras ord, för att de alla ska vara ett, Fader, som du är i mig och jag i dig. Också de ska vara i oss, så att världen ska tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de ska vara ett, liksom vi är ett. Jag i dem och du i mig, för att de ska bli fullkomligt ett, så att världen ska förstå att du har sänt mig och älskat dem, såsom du har älskat mig.

Just denna splittring har emellertid fått en del kyrkor att reflektera över hur man kan återfå en känsla av enhet och syfte i en alltmer fragmenterad värld.

Väckelserörelser

Trots att det i stort skett ett avfall i kyrkan genom inkorporeringen av världsliga ideologier har det historiskt sett alltid funnits rörelser och individer inom dessa traditioner som strävat efter att återknyta till en mer ursprunglig och autentisk hållning som en viktig motvikt till den ideologiska anpassning som har präglat kyrkans historia under århundradena. I många fall har dessa setts med misstro, blivit anklagade för kätteri, heresi och fått utstå förföljelse, smädelse, tortyr och död.

- **2 Timoteus 3:12** Och alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus ska bli förföljda.

Eskatologiska perspektiv

Avfallet från den ursprungliga läran genom kyrkohistorien kan även förstås i ljuset av eskatologiska perspektiv, vilket ger en djupare dimension till vår förståelse av de utmaningar som dagens kyrka står inför. I Bibeln omnämns ett "stort avfall" bland de troende som ett tecken på de sista tiderna, en period som föregår Jesu återkomst. Detta avfall speglar en allvarlig avvikelse från den bibliska läran och betonar vikten av att vara vaksam och trogen mot den ursprungliga tron.

- **1 Timoteus 4:1** Men Anden säger uttryckligen att i de senare tider ska vissa avfalla från tron och vända sig till bedrägliga andar och till läror från demoner.

Den eskatologiska dimensionen belyser hur splittringar och oenigheter inom kyrkan inte bara är historiska fenomen, utan också tecken på en djupare andlig kamp som utspelar sig i vår tid. Det skapar en kontext för att förstå den breda väg som, enligt Skriften, leder till fördärvet, där många frestas att anpassa sig till världsliga ideologier och kulturella normer istället för att stå fast vid Guds sanningar.

- **Matteusevangeliet 7:13-14** Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och många är de som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och få är de som finner den.

Detta är en verklighet som har manifesterat sig i kristenheten, där kyrkor och samfund alltmer har adapterat och integrerat världsliga värderingar i sina läror och praxis. Genom att analysera dessa strömningar i ljuset av eskatologin kan vi bättre förstå den djupgående krisen inom den globala kyrkan och vikten av att återvända till de grundläggande bibliska principerna.

- **Judas 1:3** Mina älskade, när jag var angelägen att skriva till er om vår gemensamma frälsning, var jag tvungen att skriva till er och uppmana er att kämpa för den tro som en gång för alla har överlämnats till de heliga.

Världslig påverkan

En central fråga i denna kontext är hur humanismen, individualismen och kapitalismen kan ses som antikristliga ideologier, en "ohelig treenighet".

Humanismen, som filosofi, sätter människan i centrum och tenderar att relativisera Guds roll genom att prioritera mänsklig förmåga och förnuft över andlig auktoritet. Det är dock viktigt att skilja på humanismen som ideologi och humanistiska (humana) värderingar. Jesus själv lärde om kärlek, medmänsklighet och rättvisa, vilket är djupt rotade humana värden. Men där humanismen ersätter Gud med människan, gör Jesu lära tvärtom: den erkänner människans värde, men sätter alltid Gud överst.

- **Romarbrevet 1:25** De bytte ut Guds sanning mot en lögn och tillbad och tjänade det skapade i stället för Skaparen, som är välsignad i evighet. Amen.

Individualismen uppmuntrar till ett fokus på den personliga tron och individens rättigheter över kollektivet, och i förlängningen även över Gud. I en biblisk ordning ser Gud till individens behov och värde, men detta sker i harmoni med gemenskapen och med Guds vilja i centrum. När individualismen sätter individens rättigheter framför både Gud och det kollektiva goda, förskjuts den ursprungliga balansen mellan människa, kollektiv och Gud.

- **Galaterbrevet 6:2** Bär varandras bördor, och på så sätt uppfyller ni Kristi lag.

Kapitalismen, å sin sida, placerar kapital och materiellt välstånd över andliga värden. Kapital blir den avgörande faktorn som styr både samhälle och individ, och Mammon tar Guds plats som högsta auktoritet. I en sådan ordning får Gud och hans budskap om självuppföring och delande ofta stå tillbaka för ekonomisk vinning och egenintresse. Kapitalismens betoning på materiellt välstånd förvränger de bibliska principerna om gemenskap och ansvar för andra, och skapar en kultur där Mammon styr.

- **Matteusevangeliet 6:24** Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller hålla fast vid den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon.

Slutord

Denna granskning av kyrkohistorien visar att den ortodoxa, katolska och protestantiska kyrkan alla har stått inför ett gradvis avfall från den ursprungliga kristna tron, där världsliga ideologier har fått en allt större plats i deras läror och praxis. Denna utveckling kan ses som en eskalering där varje kyrklig inriktning har anpassat sig till tidens kulturella och politiska krav, vilket har lett till en avvikelser från den gemensamma och traditionella syn som präglade den tidiga kyrkan.

Den kristna kyrkan har genom historien gjort många positiva bidrag till samhället, inklusive att främja utbildning, sjukvård, och socialt stöd för de mest utsatta. Dessa insatser har ofta drivits av en djup förståelse av kristen teologi, där kärleken till nästan, barmhärtighet och omsorg om de svaga står i centrum enligt Guds vilja.

- **1 Johannesbrevet 3:17-18** Om någon har världens gods och ser sin broder lida nöd men inte barmhärtigt har medlidande med honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom? Mina barn, låt oss inte älska med ord eller med tungan, utan i gärning och sanning.

De grundläggande principerna för medmännisklighet och socialt ansvar är djupt rotade i kristen tro och lära och har lett till betydande sociala reformer och initiativ. Många framsteg inom mänskliga rättigheter, utbildning och välgörenhet har initierats av kyrkliga organisationer och individer som agerat utifrån sin tro. Individerna har sett till sin nästa och tjänat denne för Guds skull inte sin egen eller mänskligheten i sig.

- **Galaterbrevet 5:14** Ty hela lagen är uppfylld i ett enda bud: 'Du skall älska din nästa som dig själv.'

Kristen tro har allt som behövs i sig själv för att förverkliga Jesu kärlek och gärningar. Därför är det värt att notera att kyrkan inte har behövt anamma världsliga ideologier som humanism, individualism eller kapitalism för att åstadkomma dessa gärningar. De världsliga ideologiernas intåg i kristenheten har tvärtom riskerat att vända på ordningen och stort är det också vad som skett framförallt i väst.

- **1 Johannesbrevet 4:20-21** Om någon säger: 'Jag älskar Gud,' men hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte älska Gud som han inte har sett. Och detta är det bud vi har från honom: att den som älskar Gud också skall älska sin broder.

Individens behov, begär och önsningar är ofta yttersta drivkraften bakom olika ”goda gärningar”, ibland förklätt i en gudomlig skrud.

- **2 Korintierbrevet 11:13-15** Ty sådana är falska apostlar, bedrägliga arbetare, som förvänder sig till Kristi apostlar. Och det är inget märkligt, ty Satan själv förvandlar sig till en ängel av ljus. Så är det inte märkligt om också hans tjänare förvandlar sig till rättfärdiga män, deras slut ska bli vad deras gärningar förtjänar.

Det är därför rimligt att påstå att kyrkans positiva gärningar har utförts med kristen teologi som grund och att den har en inneboende kapacitet att främja medmänsklighet och social rättvisa utan att vara beroende av senare uppkomna sekulära ideologier.

- **2 Timoteusbrevet 3:16-17** Hela Skriften är inspirerad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till rättelse, till fostran i rättfärdighet, för att Guds människa ska bli fullkomlig, väl rustad till allt gott arbete.

Kännetecknen för sund väckelserörelse

Följande punkter reflekterar en struktur där Guds auktoritet är i centrum, följt av kollektivet och individen, och tar hänsyn till både historiska perspektiv och en renhet från världsliga influenser.

1. Guds överordning

I centrum för en väckelserörelse står Gud som den högsta auktoriteten. Allt arbete och all undervisning ska syfta till att ära och tillbe honom, vilket betonar hans suveränitet och kärlek.

- **Romarbrevet 11:36** Ty från honom och genom honom och till honom är alla ting. Hans är äran i evighet. Amen.

2. Kyrkan som kollektiv

Kyrkan som helhet bör ses som en viktig gemenskap där troende stödjer och uppmuntrar varandra i sin tro. Väckelserörelsen bör främja gemenskap och samverkan inom församlingen och det bredare kristna samfundet.

- **Hebreerbrevet 10:24-25** Låt oss ge akt på varandra, så att vi uppmuntrar varandra till kärlek och goda gärningar, och låt oss inte överge våra egna sammankomster, såsom några har för vana, utan uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser dagen närma sig.

3. Individens roll

Även om individen har en viktig plats inom väckelserörelsen, bör den personliga upplevelsen av tro och relation till Gud alltid sättas i perspektiv till den kollektiva gemenskapen i kyrkan. Individens erfarenheter och insikter bör ses som en del av ett större sammanhang.

- **1 Korinthierbrevet 12:12-14** Ty liksom kroppen är en och har många lemmar, och alla kroppens lemmar, fastän de är många, är en kropp, så är det också med Kristus. Ty vi har alla döpts i en och samma Ande för att bli en kropp, både judar och greker, både slavar och fria, och vi har alla fått en och samma Ande att dricka.

4. Biblisk grund

Väckelserörelsen bör baseras på en grundlig och korrekt förståelse av Bibeln. Läror och praktik ska alltid reflektera det som står i Skriften, med en tydlig strävan att leva efter Guds ord.

- **Kolossierbrevet 3:16** Låt Kristi ord bo rikligt ibland er, så att ni med all vishet undervisar och förmanar varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjunger med tacksamhet i era hjärtan till Gud.

5. Historiskt perspektiv

Det är viktigt att förstå och ta hänsyn till historiska läror och traditioner inom kristendomen. Väckelserörelsen bör jämföra nuvarande läror med urkyrkans och genom historien etablerade trosuppfattningar för att undvika avvikelser från den ursprungliga tron.

- **2 Thessalonikerbrevet 2:15** Så stå därför fasta, bröder, och håll fast vid de läror som ni har lärt er, vare sig genom vårt tal eller genom våra brev.

6. Renhet från världsliga ideologier

En väckelserörelse bör avstå från alla former av världsliga ideologier och sträva efter att grunda sin undervisning och praktik på Bibeln och traditionell kristen teologi. Det är viktigt att inte låta sekulära filosofier, politiska åsikter eller kulturella normer påverka den teologiska förståelsen och den andliga praktiken.

- **1 Johannesbrevet 2:15-17** Älska inte världen, inte heller de ting som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek inte i honom. Ty allt som är i världen, köttets begär, ögonens begär och högmodet hos livet, är inte av Fadern, utan av världen. Och världen förgår och dess begär, men den som gör Guds vilja förblir i evighet.

7. Gemensam lära

Väckelserörelsen bör sträva efter att förena troende kring centrala och gemensamma läror. Detta inkluderar att ha en enad uppfattning om grundläggande trosartiklar och att arbeta för att övervinna splittringar inom kyrkan.

- **Filipperbrevet 2:2** Gör min glädje fullkomlig genom att vara eniga, ha samma kärlek, vara förenade i sinnesstämning och syfta mot detsamma.

8. Äkta andlig upplevelse

Det ska finnas en betoning på verkliga och äkta andliga upplevelser som leder till omvändelse, förnyelse och en djupare relation med Gud. Detta inkluderar bön, tillbedjan och praktiska uttryck för tro som påverkar livet.

- **Romarbrevet 12:1-2** Jag uppmanar er därför, syskon, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer, som är Gud till behag. Det är er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och behagligt och fullkomligt.

9. Mission och evangelisation

Väckelserörelsen bör ha en stark fokus på att sprida evangeliet och nå ut till människor med budskapet om Jesus Kristus. Detta innebär att både den lokala och globala missionen är en central del av verksamheten.

- **Matteus 28:19-20** Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar, döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.

10. Livet som tjänst

Medlemmar i väckelserörelsen uppmuntras att leva sina liv som en tjänst till Gud och andra. Detta inkluderar att aktivt delta i att hjälpa och stötta andra, samt att vara ett levande exempel på Kristi kärlek och nåd.

- **Markus 10:45** Ty även människosonen har inte kommit för att låta sig tjänas, utan för att tjäna och ge sitt liv som en lösning för många.